

[Svend Andersen]

gennem de spørgsmål, vi har rettet både til hr. Estrup og til boligministeren. Det har imidlertid ikke været tilfældet.

Nu er det afgørende heller ikke, om juraen er helt i orden; det må vi finde ud af bagefter. Det afgørende er, om holdningen til at få gjort noget ved disse ting er i orden.

Når det blev sagt, at argumentationen er svag, skal jeg henvise til, at vi i vores nye argumentation har henvist til boligministerens egne bemærkninger under førstebehandlingen, hvor han udtalte, at et sådant forslag mere hørte hjemme i forbindelse med et pris- og lønstop. Derfor har vi bragt det ind i den sammenhæng for at imødekomme boligministeren, og så mener vi, at den side skulle være på plads.

Når det så bliver sagt, at der er tale om et regulært huslejestop, er det jo ikke rigtigt. Hr. Estrup nævner selv, at man har lov til her at indregne nødvendige prisstigninger. Skulle dette forslag være i overensstemmelse med regeringens indgreb, måtte det betyde, at huslejen skulle stige mindre end priserne, og så ville det svare til udviklingen i lønindtægterne for de lønmodtagere, der bor i boligerne. Jeg håber, at man kan nå til det resultat, at det vil være rigtigt at stemme for forslaget.

Det er for sent, hr. Estrup, at komme tilbage, når det viser sig, at huslejerne alligevel er steget, og få lavet et lovforslag om en midlertidig regulering. Det er nu engang for sent at kaste brønden til, efter at barnet er druknet.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg skal blot sige til hr. Svend Andersen, at jeg selvfølgelig er rørt og synes, det er en cadeau til mig, at han tror, jeg ville være i stand til at lave et sådant forslag. Men jeg må sige, at det overstiger mine evner, og jeg vil bede om, at vi fremover lader boligministeren og boligministeriet stå for den slags ting. Det, jeg har sagt, er, at boligretseksperter, hvortil jeg ikke regner mig selv, siger, at dette er et meget dårligt forslag.

Og så vil jeg yderligere sige til hr. Svend Andersen, at det ikke kan nytte noget, at vi bruger forslag, der juridisk er ude af stand til at klare de problemer, vi står over for. Den dag vi måtte se, at der sker stigninger i de

uregulerede områder, er den dag, hvor vi skal sætte reguleringen ind, og jeg går ud fra, at boligministeren med det, der er blevet sagt i dag, også vil være parat til at gøre det.

Endelig skal jeg sige til hr. Leif Hermann, at jeg ikke finder, det er stedet at begynde at diskutere, om boligministeriet laver fornuftige besvarelser eller ej. Det synes jeg man skal diskutere med boligministeriet. Det, jeg derimod har henvist til, er, hvad der står klart og tydeligt i boligministerens svar, nemlig at stigningen har været lavere i de uregulerede områder end i de regulerede.

Albrechtsen (VS):

Det spørgsmål, som må være det naturlige i forbindelse med dette lovforslag, er dette til boligministeren og også til det radikale venstre: hvorfor indeholder dette regeringsindgreb ikke et huslejestop? Det må være det spørgsmål, som det må være afgørende at få besvaret i denne sammenhæng. Hvorfor skal de, der har allermindst at stå imod med, rammes dobbelt? Hvorfor skal de oven i lønindgrebet rammes af huslejestigninger? Hvordan i alverden har man forestillet sig at de dårligst stillede lejere, dvs. de, der i forvejen i enhver henseende er placeret nederst ved bordet i dette samfund, skal kunne klare oven i reallønsfaldet og oven i de øvrige virkninger af tvangslovgivningen at betale yderligere huslejestigninger? Jeg tror nu heller ikke, at man i og for sig har tænkt sig, at de skulle klare det. Det er nok i al sin kyniske og reaktionære enkelhed svaret.

Jeg vil da godt i den forbindelse erindre om, hvad boligministeren sagde under debatten den 17. oktober 1984 om det socialdemokratiske forslag, som her er til behandling. Ministeren afviste dengang forslaget med den begrundelse, at den slags lovgivning, som det var tilfældet med huslejestoppet i 1979, skulle ses som et led i indkomspolitikken og i sammenhæng med lovgivningen om priser, avancer, udbytter osv. I efteråret mente ministeren derfor ikke, at et huslejestop var nødvendigt; det var noget, mente ministeren, som man skulle gribe til i forbindelse med indkomspolitik, og nu kommer regeringen så med indkomspolitikken, endda i den grovest tænkelige form, men hvor bliver ministerens forslag om et huslejestop af?